

ת"פ 10251/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני-בעצמו

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 10251-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

06 אוקטובר 2022

לפני כבוד השופטת שרון ריבלין-אחאי
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רוזין אדרי

נגד
הנאשם
פלוני-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אורי דייג

הכרעת דין - נוסח מותר לפרסום

כתב האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק שלא כדין- עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 26.06.2022, בסמוך לשעה 11:00 החזיק הנאשם בארון עליון בחדר האמבטיה, בביתו ... (להלן: "הבית"), באקדח תופי SMITH & WESSON שמספרו 95K4384 (להלן: "האקדח") עטוף בשקית אשפה בצבע שחור.

המענה לכתב האישום

ביום 21.07.2022 מסר הנאשם מפי ב"כ מענה לכתב האישום.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. נטען כי הנשק נמצא אצל הנאשם במסגרת חיפוש שנערך בביתו בעניין שאינו נוגע לכתב אישום זה. הנאשם טען כי מצא שקית שחורה בחורשה ..., הבחין כי יש בתוכה חפץ דמוי אקדח, ומבלי לפתוח את השקית, לקח אותה עמו לביתו, וזאת מתוך כוונה להחזיר את הנשק למשטרה, אך לא עשה כן שכן פחד.

טענתו המרכזית של הנאשם היא כי אין מדובר בנשק כהגדרתו בחוק, וכי העבירה המתאימה הינה החזקת חלקי נשק

לפי סעיף 144 סיפא לחוק העונשין.

לדברי ב"כ הנאשם, יש בידיו חוו"ד המלמדת כי הנשק הושבת על ידי המשטרה בשנת 2007 וכעת אין המאשימה יכולה לטעון כי מדובר בנשק.

כמו כן ציין כי כאשר נפתחה ונבדקה השקית בה נמצא הנשק לא נמצא DNA של הנאשם, והדבר מחזק את גרסתו.

יריעת המחלוקת

כאמור, בין הצדדים אין מחלוקת כי במסגרת חיפוש בביתו של הנאשם, נמצא האקדח המתואר בכתב האישום, כשהוא לא תקין - ללא נוקר. הצדדים חלוקים בניהם בשאלה האם החזקת האקדח כמתואר בכתב האישום עולה כדי החזקת נשק לפי סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין.

בפרשת התביעה הוגש תיק החקירה כולו בהסכמה. המוצגים סומנו **ת/1-29** בהתאמה.

כמו כן העיד עד תביעה 14 רפ"ק ליונל בוכובזה וזאת בהמשך להגשת חוות דעתו - **ת/25**.

במסגרת פרשת ההגנה הוגשה אמרת הנאשם במשטרה חלף חקירה ראשית והוא נחקר בחקירה נגדית, - **ת/11**, וכן הוגש אישור השבתת נשק מטעם משרד הפנים מיום 05/07/2007 וסומן **ס/1**.

חומר החקירה שהוגש בהסכמה אף כולל תעודה חתומה על ידי פקד ממשטרת ישראל, לפי סעיף 144 לחוק העונשין, לפיה האקדח עונה להגדרת "נשק". (**ת/13**).

עדות המומחה

רפ"ק ליונל בוכובזה מסר עדותו ביום 31.08.2022, וזאת בהמשך לאמור בחוות דעתו.

להלן האמור בחוות הדעת (ההדגשות במקור):

"בתאריך 28/06/2022 התקבלו ממשד מוצגים של מז"פ המוצגים הבאים: סידורי: (3727)

שקית פלסטיק משטרית מאובטחת שמספרה: 10654166 סגורה, מסומנת במדבקת משרד המוצגים של מז"פ זב/ 80-22/76392 תחנת באר שבע נגב מס"ד מוצג 2172731 "י, סומנה לב/אר-1, ובתוכו :

כלי נשק: אקדח תופי Smith & Wesson, תוצרת ארצות הברית, מודל , 19-4 קליבר 357 Magnum, מספר סידורי 95K4387 (ישנו מספר סידורי נוסף 70244).

בדיקות וממצאים:

אי תקינות: אקדח תופי Smith & Wesson מספר סידורי 95K4387 **אינו תקין** - חסר נוקר כך שלא ניתן לבצע עימו ירי במצב בו התקבל.

הערות:

1. פרטי הבדיקות והתצלומים בתיק מז"פ ב/ 80-22/76392

2. המוצגים נארזו בשקית פלסטיק משטרית מאובטחת שמספרה: 81042326 השקית נסגרה והועברה למשרד המוצגים של מז"פ.

במסגרת עדותו ציין העד כי הוא משמש כקצין מעבדה ותחום מומחיותו הוא זיהוי והשוואה של כלי נשק ותחמושת ושחזור מספר מחוק של כלי נשק.

בחקירתו הראשית נתבקש העד לתאר את שלבי פעולותיו מרגע שקיבל את המוצג לבחינתו ומה היו מסקנותיו והשיב: " כמו שרשום בחוות דעתי, דף 2, המוצגים בבדיקה, אנו מקבלים מוצגים ממשד המוצגים, מקבלים שקית, מסמנים את השקית ואז אנו פותחים את השקית ובפנים מגלים את המוצג. המוצג בתיק הזה היה לי כלי נשק, אקדח תופי, של חברתי WESSON & SMITH, תוצרת ארצות הברית, מספר סידורי 95K4387, בנוסף יש לו מספר סידורי נוסף, כאמור בחוות דעתי. אני בודק שהאקדח לא טעון ושכל החלקים והמנגנון נמצא והאם הוא תקין או לא תקין "(פרוטוקול מיום 31.08.2022 עמ' 6 ש' 17-21).

כאשר נשאל מה הייתה הקביעה ביחס למוצג זה- הפנה לחוות דעתו, והשיב כי האקדח שהתקבל היה אקדח ללא נוקר ועל כן גם רשם בחוות דעתו "אי תקינות", קרי לא ניתן לבצע בו ירי במצב בו התקבל.

העד הופנה לחו"ד שערך ונשאל למה משמשת תת הכותרת "כלי נשק" ומי קבע אותה- על כך השיב כי כאשר מקבל מוצג הוא בודק האם מדובר בכלי נשק או כלי אחר. העד הבהיר כי כאשר אין מדובר בנשק אז לא מגדירו "כלי נשק" בחו"ד אלא משתמש במשפט "חפץ דמוי..."

העד נשאל, בהתאם למצב בו התקבל האקדח - כשלא ניתן לבצע בו ירי, מה ניתן לעשות כדי שניתן יהיה לבצע ממנו ירי, על כך השיב: **"...ניתן להחליף את הפטיש ששם יש את הנוקר, ולשים פטיש - נוקר חדש ואז לבצע עמו ירי, או פשוט לרתך פין מתכתי באזור החסר נוקר ולשמש כנוקר מאולתר ואז ככל הנראה ניתן יהיה לבצע עמו ירי"** וכן הוסיף: **"ניתן להכניס פין מתכתי ולרתך אותו למקום של הנוקר, זה נמצא בחלק של הפטיש"** (שם בעמ' 8 ש' 7-11).

במסגרת עדותו- העד הסביר על סמך הידע המקצועי שלו מהו אקדח תופי וכן בהתאם למוצג שהוגש וסומן **ת/23** (דו"ח מסכם חקירת מז"פ) הסביר מה הם כל חלקי הנשק הנראים בתמונה.

בחקירתו הנגדית אישר העד כי בדרך כלל כשמתקבל אצלו כלי נשק הוא בודק אותו במעבדה באמצעות ירי במטווח. בהקשר זה נשאל האם במקרה זה יכול היה להחליף את הנוקר בנוקר חלופי ולבדוק אם הנשק יורה אצלם במעבדה, על כך השיב: **"יש לי אקדח דומה ברשות המעבדה, יכולתי לפרק את הפטיש מהאקדח שלנו ולשים אותו באקדח הזה ולבצע ירי"** (שם בעמ' 9 ש' 6-7). אך כאשר נשאל מדוע אם כן לא עשה זאת, השיב כי לא היה בכך צורך.

העד נתבקש לאשר כי נוכח העובדה שלא ביצע ניסוי ירי מדובר בוודאות שהיא כמעט מוחלטת (ולא מוחלטת) על כך הגיב: **"יכולתי לבצע ניסוי ירי בתיק זה, על מנת לקבוע אם מדובר בכלי נשק, אלא כשאני מקבל כלי שאני קובע שהוא כלי נשק, אני צריך לבצע עמו ירי על מנת לקבוע שהוא כלי נשק"** (שם בש' 12-13).

העד נשאל מדוע אם כן עליהם לבצע את הבדיקות האלה, וכן נשאל האם בכל אקדח שהוא מקבל הוא יכול לקבוע כי מדובר בנשק, גם מבלי לבצע בדיקה באש או אש חיה- והשיב: **"כל אקדח שאני מזהה אותו כלי נשק, אין לי צורך לבצע ניסוי ירי על מנת לקבוע שהוא כלי נשק. אנו מבצעים ניסוי ירי בכלי שכזה על מנת להשוות את כלי הנשק, לתרמילים/קליעים מאוסף האירועים הפתוחים, על מנת להשוות את האקדח לאוסף או לקליעים שהתקבלו בתיק... אנו מבצעים ניסוי ירי, בכלי שהוא לא הוגדר ככלי נשק, אלא כחפץ דמוי, על מנת לקבוע אם הוא כלי נשק שמסוגל להמית אדם או לא"** (שם בעמ' 9 ש' 16-20).

בהתחשב בתשובתו כי לא ביצע את ניסוי הירי, העד נשאל האם יכול להיות, שיש תקלה נוספת שלא נתגלתה ולא ניתן לשלול כגון תקלה בתוף, או קנה עקום - אך כאשר החל למסור תשובתו הנוגעת גם לפרטים המופיעים בתיק העבודה

שלו, (אשר לא צורף לתיק), נקטע על ידי ב"כ הנאשם בטענה שמדבריו עולה כי קיימת חו"ד שמוחזקת בידי המשטרה אשר לא הועברה לידיו, ועל כן ביקש לחזור בו מהשאלה.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בניסיון "להשתיק" את המומחה מאחר והתשובה עלולה לחבל בקו ההגנה שלו ואף הציעה לו לעצור את הדיון ולקבל לידיו העתק מתיק העבודה, הצעה שאף בית המשפט חזר עליה, אך ב"כ הנאשם בחר להמשיך בדיון ולא לאפשר למומחה להשיב לשאלתו.

עדות הנאשם

הנאשם מסר עדותו בבית המשפט ביום 31.08.2022.

חלף חקירה ראשית הוגשה אמרתו של הנאשם במשטרה וסומנה **ת/11** וכן דו"ח הובלה והצבעה ודיסק תיעוד הולכה והצבעה, אשר סומנו **ת/27, ת/28**, להלן עיקרי הדברים:

בחקירת הנאשם מיום 26.06.2022 מסר כי לפני מספר ימים מצא את האקדח בחורשה ..., בתוך שקית שהונחה ברצפה בין העצים, והניח אותו בארון השירותים בביתו בדיוק כפי שמצא אותו. מסר כי אל החורשה הגיע מאחר וחיפש אחר כסף שאבד לו. עוד מסר כי לא ידע אם האקדח אמיתי ולא בדק זאת. טען כי רצה להגיע למשטרה ולמסור להם את הנשק אך לא עשה זאת. כאשר נשאל מדוע- השיב כי רק ביום שלפני התפיסה חשב על זה, וכלל לא ידע אם מדובר באקדח אוויר או לא. עוד מסר כי איש מבני משפחתו לא ראה את האקדח ולא ידע על הימצאו. משהוצגה לו תמונה של האקדח שנתפס השיב **"אני לא ראיתי את האקדח, אני רק מהצורה שבשקית הבנתי שזה אקדח וגם המשקל"**.

כן מסר כי לא נגע באקדח אלא רק בשקית.

מצפיה בדיסק ההובלה וההצבעה עולה כי הנאשם הוביל את החוקרים אל סימטה, שם הצביע על חומה, ועל העשבייה הגבוהה הצמודה לחומה כאל המקום בו מצא את השקית. הוא הוסיף כי נסע באופניו בדרך ל... כאשר הבחין כי נפל לו שטר של 50 ₪. הוא חיפש את השטר וכך מצא את השקית והבחין בצורה של אקדח, ולקח את השקית לביתו. הוא חזר ומסר כי התכוון לדווח למשטרה אך פחד "לא יודע ממה".

בחקירתו הנגדית בבית המשפט, אישר הנאשם כי עובר לחקירתו נועץ בסגור. לשאלת ב"כ המאשימה מסר כי מקום מציאת האקדח נמצא כעשרים דקות הליכה מביתו, כ-10 דקות בנסיעה באופניים. עוד השיב כי מדובר בחורשה שהרבה אנשים יוצאים ונכנסים ממנה, ברגל וברכב. לדבריו, נסע לבד על אופניו בדרך לפגוש חבר למשחק סנוקר ...

משהתבקש להסביר כיצד הגיע למקום מציאת האקדח מסר: **"כשאני בדרך נסעתי עם האופניים נפל הכסף, ואין לי כסף לסנוקר, אז חזרתי אחורה לחפש את הכסף לאט לאט, ואז התחלתי לחפש, (עושה סימן חיפוש עם היד) ומצאתי את האקדח בשקית שחורה"** (עמ' 12 לפרוטוקול בשורות 7-9).

עוד השיב כי אינו זוכר את התאריך המדויק, וכי היה זה בשעות הערב. כשנשאל לפרטים מדויקים יותר מסר כי היה זה ביום רביעי או חמישי, ובשעה חמש, שש, או שבע, הוא אינו זוכר בדיוק, וכי הנשק נמצא בביתו ביום ראשון שלאחריו. משנשאל כיצד הרגיש שנפל לו הכסף השיב: **"כשאני בדרך ... באופניים אני מוציא את הטלפון הרגשתי שאין כסף, רציתי להתקשר לחבר. ואז עצרתי וחזרתי אחורה עם האופניים"** (שם בשורות 29-30). משנשאל מי החבר עמו היה אמור להיפגש מסר את שמו והוסיף כי לאחר מציאת השקית "סינן", את חברו ולבסוף לא נפגש עמו.

משנשאל מדוע חשב לחפש את הכסף באזור שבין העצים לחומה השיב: **"כי באותו יום הייתה רוח וחשבתי שהשטר עף בין העצים לחומה"** (ע"מ 13 לפרוטוקול בשורה 18). משנשאל אם שם מצא את האקדח השיב: **"את השקית עם האקדח .. השקית שרואים צורה של אקדח, לא ידעתי אם זה אמיתי או לא אמיתי, תקין לא תקין"** (שם בשורות 20-21).

משנשאל מדוע החליט לקחת את השקית לביתו, השיב כי אינו יודע, וכי משנשאל מדוע לא חשב להתקשר למשטרה, מסר כי חשב אולם **"פחדתי ממהו, לא יודע ממה"** (ע"מ 14 לפרוטוקול בשורה 5).

בהמשך השיב כי אינו לוקח הביתה כל דבר שהוא מוצא על הרצפה, ומשנשאל שוב מדוע לקח את השקית ובה החפץ בצורת האקדח השיב: **"פשוט התחשק לי לקחת אותו, שמתי אותו אצלי בארון פחדתי להתקשר למשטרה בהתחלה וביום שהם באו כשהייתי ישן, חשבתי להתקשר"** (שם בשורות 27-28). בהמשך הסביר כי המחשבה להתקשר למשטרה עלתה אצלו לפני שהלך לישון בסביבות חצות, והוא התעורר בבוקר לחיפוש שנערך בביתו. לדבריו לא רצה להתקשר למשטרה בלילה כדי לא להבהיל את הוריו.

הנאשם עמד על כך כי לא פתח את השקית ולא ראה מה יש בתוכה.

הנאשם אישר כי השקית עם האקדח נתפסה בחדר השירותים, בארון מעל הדלת, ומסר כי שם הניח אותה, וזאת משום שלא רצה שאף אחד ידע על מקום המצאה.

משנשאל מדוע, השיב: **"כי דברים שקשורים אלי שאני מוצא, למה שאחרים יידעו עליהם"** (ע"מ 15 לפרוטוקול בשורה 32).

בהמשך נשאל כיצד חשב כי מדובר ברובה אוויר, שהרי תיאר במשטרה כי ראה שלחפץ בשקית צורה ומשקל של אקדח, השיב כי גם רובה airsoft יכול להיות כבד. לשאלת ב"כ המאשימה השיב כי למיטב ידיעתו מותר להחזיק אקדח אוויר בבית, אך לא מחוץ לבית.

משנשאל שוב מדוע החביא את השקית, ולא רצה שאיש יידע עליה חזר ואמר "אמרתי לך שרציתי להתקשר למשטרה, פחדתי ממשו שלא יודע מהו זהו." (עמוד 17 לפרוטוקול בשורה 1). גם בהמשך חזר ואמר: "לא שלא רציתי, פחדתי ממשו לא יודע מהו. אני מכיר מישהי שהלכה לזרוק זבל ומצאה אקדח בגרב ליד פח הזבל" (שם בשורות 4-5).

לשאלות הנוגעות לעובדה, כי בשחזור הוסיף פרטים שלא מסר בחקירתו, השיב כי החקירה הייתה קצרה ולא נשאל בה שאלות מפורטות, ואילו במהלך השחזור הוסיף פרטים ככל שנשאל.

אישור השבטה (1/ס)

מטעם ההגנה הוגש מסמך מטעם משרד הפנים - חיפה - המנהל לשירותי חירום ולתפקידים מיוחדים חוק כלי הירייה התש"ט 1949, חתום על ידי רע"ן כלי ירייה ותפקידים מיוחדים במחוז חיפה, הנושא תאריך 05/06/2007 והממוען אל מר ... מ. . המסמך נושא את הכותרת "אישור השבטה" ובו נכתב:

"בהסתמך על אישור ההשבטה הריני מאשרת כי כלי הירייה - אקדח/ סוג הכלי: תוצרת סמית' אנד ווטסון, מספר סידורי K438795 קליבר 357MAG ישמש כמזכרת בלבד. נשק זה אינו מחייב החזקתו ברישיון ומסמך זה ישמש אסמכתא למתן הנשק למזכרת."

עדות הגברת ... במשטרה (21/ת)

עדוּתה של הגב' ... נגבתה על ידי המשטרה ביום 10.07.2022.

בעדותה מסרה כי ביום 08.10.2009 באזור השעה 18:00 היא ובעלה יצאו יחד לסידורים. לדבריה, טרם יציאתם מהבית סגרה הכול. כשחזרו בסביבות השעה 22:15 נכנסו הביתה, וכשנגשו לחדר השינה שלהם ראו שיש שם "בלאגן" ואז הבינו שפרצו לביתם.

כאשר נשאלה מה נגנב באותה פריצה- השיבה כי נגנבו שעונים, תכשיטים, מצלמה, סכום כסף וכן אקדח ששייך לבעלה, מסרה את סוג האקדח ואת מספרו הסידורי. עוד ציינה כי האקדח מושבת מחודש יולי 2007.

טענות הצדדים

המאשימה סבורה כי אשמת הנאשם הוכחה למעלה מכל ספק סביר.

לטענתה, המומחה מטעמה ענה על שאלות ההגנה, אשר בהתנהלותה נראה כי אין ברצונה להגיע לחקר האמת. ההגנה קטעה את דברי המומחה כאשר תשובתו לא תאמה את קו ההגנה. כמו כן בחר ב"כ הנאשם שלא לפעול לקבל את תיק העבודה של המומחה, אשר קיומו היה ידוע לו מבעוד מועד ומצוין בחוות הדעת, ואף כאשר ניתנה לו האפשרות לעצור את הדיון לשם כך, סרב.

עוד ציינה המאשימה כי בדיון המענה מסר ב"כ הנאשם כי בכוונתו להביא חו"ד מומחה נגדית- דבר אשר לא נעשה ועל כן אל לו לטעון טענות בעניין זה ולחלופין כל טענה למחדל תבוא לפתחה של ההגנה בלבד.

עוד טענה המאשימה כי עיון בתיק המוצגים מלמד על מיקומו ונראותו של האקדח אותו החזיק הנאשם. הנאשם לעומת זאת, מסר גרסה אשר התפתחה במהלך חקירת התיק ובעת חקירתו הנגדית על דוכן העדים. הנאשם מסר תשובות מתחמקות ולא ענה ישירות על שאלות עליהן נשאל ולטענת המאשימה, גרסתו אינה משתלבת עם ניסיון החיים והשכל הישר. לשיטתה עצם העובדה שהנאשם בחר להסליק את האקדח מלמדת על שסבר הנאשם כי מדובר בכלי נשק שיש בכוחו להמית אדם.

המאשימה הפנתה להגדרת "נשק" בחוק העונשין, הרחיבה אודות עבירת ההחזקה וטענה כי יסודות העברה התמלאו. היסוד הפיזי התמלא מאחר והאקדח נמצא בביתו של הנאשם במקום אשר היה ידוע רק לו ובעת תפיסתו גם הודה הנאשם בפני השוטרים כי הנשק שלו. המאשימה הפנתה לדוחות פעולה של השוטרים שנכחו בחיפוש, לדו"ח המעצר וכן לחקירת הנאשם.

אשר ליסוד הנפשי טענה המאשימה כי הנאשם מסר בעדותו שהבין כי מדובר באקדח שעה שראה את צורתו ומשקלו של האקדח. בהמשך טען כי לא ידע האם האקדח תקין או שאולי מדובר באקדח אוויר. עם זאת, כך נטען, תשובותיו המתחמקות לאורך החקירה כמו גם המיקום בו הוסלק הנשק מלמדים על ידיעה בדבר טיבו של החפץ בו החזיק ולכל הפחות על עצימת עיניים ביחס לטיבו של החפץ. עוד נטען, כי אף אם סבר הנאשם כי מדובר באקדח אוויר, הרי שעל פי חוק כלי היריה, תש"ט-1949 למדים כי גם החזקה של אקדח אוויר ללא רישיון הנה ומכל מקום אי ידיעת הדין בעניין אינה יכולה לפטור אותו מאשמה.

אשר לטענת הנאשם כי נשק לא תקין אינו כלי נשק- הפנתה המאשימה להוראות סעיף 144(ג1)(1) לחוק העונשין,

הקובע כי: "אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא". המאשימה טענה כי כאמור, המומחה העיד על שבדק את מנגנון הנשק וקבע כי מדובר באקדח חסר נוקר, ולמעט חלק זה האקדח והמנגנון תקינים. עוד הדגישה כי אמנם לא ניתן היה לבצע ירי בנשק במצב בו התקבל, אך מעדות המומחה עולה כי ניתן להשמיש האקדח באמצעות חיבור פין מתכת או באמצעות החלפת חלק של הפטיש אשר אליו מחובר הנוקר. עוד ציינה המאשימה כי מתשובת המומחה ניתן להבין באופן שאינו משתמע לשני פנים כי עצם החוסר בנוקר אינו משנה את הגדרת האקדח ככלי נשק.

האשימה הפנתה גם לספרות- דבריו של המלומד י. קדמי בספרו "על הדין בפלילים", חלק רביעי מהדורה תשס"ו-2006 עמ' 1957-1958: אשר קובע כי מההגדרה בחוק, עולה כי נשק צריך להיות כלי שסוגל לירות.. קרי יכול או הותאם לכך שיכול לירות תחמושת (כדורים, פגזים, קליעים וכו') אשר בכוחם להמית. משמע נשק הוא כלי שסוגל (בלשון עבר) לירות תחמושת. כלומר די בכך שסוגל לכך בעבר ואין זה משנה אם בעת ביצוע העבירה כבר לא היה במצב תקין ואינו מסוגל לירות תחמושת שבכוחה להרוג.

המאשימה ציינה כי המילה "סוגל" הוכנסה להגדרת הנשק במסגרת תיקון 112 וכו': "הרציונל העומד בבסיס תיקון זה לחוק העונשין הינו הצורך במתן הגדרה רחבה אשר נועדה להגשים את התכליות של איסור נשיאה והחזקה של כלי פוגעני שיכול להיות אף קטלני ונפסק בעניין זה בע"פ 9511/01 קובקוב נ' מ"י (מיום 22.01.2002), על הקפדת המחוקק להתייחס לכלי שסוגל לירות או לפלוט חומר" אומנם האמור שם התייחס לבקבוק תבערה, אולם הדברים רלוונטיים לעניינינו".

ענ"פ 6324-09-21 מ"י נ' פלוני (קטין), אשר צורף לסיכומיה.

המאשימה הפנתה גם **לעפ"ג 41707-03-22 מ"י נ' אחמד אבו טראש** (מיום 22.06.2022) שם הודה הנאשם כי החזיק בתוך שיח בחורשה ליד פזורת אבו טראש אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה ללא פין הדק ועצר המחלק כשהוא עטוף בבד. הערעור נסוב על קולת העונש, בית משפט ציין שם בסעיף 16 כי **"העובדה שהאקדח שהמשיב החזיק לא היה תקין, איננה משנה מהגדרת האקדח כנשק... הנתון של אי תקינות הנשק יוכל להשפיע על הגדרת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ועל הערכת הנזק שיכל להיגרם מביצוע העבירה ויכול להיות לו משקל מסוים בקביעת מתחם עונש ההולם"**.

באשר לטענת ההגנה מן הצדק לאור "מסמך ההשבתה" טענה, כי בכל מקרה אין חשיבות לטענה זו שעה שהנאשם עצמו העיד כי כלל לא היה מודע לעובדה שהנשק נעדר נוקר, ומכל מקום, כי כפי שעולה מעדות המומחה ומסיכומי המאשימה, הליך ההשבתה אינו בלתי הפיך וניתן לפעול כדי להשמיש את האקדח, ועל כן הוצאת הנוקר אינה גורעת

מהגדרת האקדח כלי נשק.

טענות ב"כ הנאשם

הנאשם סיכם טענותיו בעל פה ביום 15.09.2022.

ב"כ הנאשם טען כי יש לזכות את הנאשם, הן בשל טענת הגנה מן הצדק, והן בשל כך שלטעמו לא הוכחו יסודות העבירה של החזקת נשק.

לדברי ב"כ הנאשם העובדות במקרה דנן ברורות- הנשק הוחזק ברישיון על ידי מר ..., אשר ביום 05/06/07 החליט כי אינו צריך אותו יותר והוא מבקש להשביתו, (כאמור, אישור השבתה הוגש וסומן **1/ס**). לאחר ההשבחה החזיק בו בביתו עד שבשנת 2009 נפרץ הבית והאקדח נגנב. 13 שנים לאחר מכן הנשק מגיע לידיו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, גרסת הנאשם אמינה מאוד, והוא חזר עליה גם בחקירתו ובמהלך השחזור על ידי משטרה וכן בעדותו בבית המשפט. לשיטתו טענת המאשימה כי מדובר בגרסה מתפתחת היא טענה מופרכת והנאשם ענה לשאלות שנשאל, הסביר כשנדרש לעשות כן, וכל מה שאמר בעדותו בבית המשפט, הוא על בסיס מה שאמר בחקירה, גם אם בצורה מצומצמת.

עוד טען, כי אף אם בית המשפט סבור כי גרסת הנאשם אינה כל כך אמינה, עדיין עליו לעורר ספק סביר לגביה, והוא סבור כי במכלול הדברים העומדים בפני בית המשפט הנאשם עשה זאת.

ב"כ הנאשם ביקש כי בהכרעת הדין ייקבע כי עובדתית, כמה ימים לפני 26/06/22, הנאשם מצא שקית שחורה בחורשה כאשר בתוכה חפץ בצורת אקדח. הנאשם לא פתח את השקית, ולא ידע האם זה אקדח אמיתי, אקדח אוויר או צעצוע. ב"כ הנאשם ביקש להזכיר כי לא נמצא ממצא DNA או ט.א. דבר המחזק גרסתו לפיה הוא לא פתח את השקית. הנאשם הניח את השקית בארון, התכוון להחזיר את השקית למשטרה, אך פחד ולא עשה זאת. לטענתו, בהתחשב בנתוני האישיים של הנאשם הידועים לבית המשפט, לאור היותו קטין ולאור יחסי העבר של הנאשם עם המשטרה, הגיוני כי הנאשם חשש ללכת למשטרה ולמסור להם את האקדח. ב"כ הנאשם הוסיף כי הגיעו לחיפוש בבית הנאשם בעניין אחר לחלוטין אך מצאו אקדח ולטענתו זה מחזק את הגרסה שלו ודבר לא סותר אותה.

לטעמה של ההגנה יש לקבל את גרסתו של הנאשם, ממנה אף נובע כי לא ידע שהוא מחזיק באקדח, ומכאן חסר את היסוד הנפשי של מודעות להחזקת הנשק.

עוד הוסיף כי על פי חוות הדעת שהוגשה מטעם המאשימה, הנשק אינו תקין וחסר לו נוקר, אינו יכול לירות, אינו יכול

להמית אדם במצבו הנוכחי.

ב"כ הנאשם הפנה לעדות המומחה בבימ"ש בעמוד 8 שורה 11 לפרוטוקול, שם מסר המומחה כי ניתן להכניס פין ולרתך אותו למקום של הנוקר- וטען כי לצורך השמשת הנשק, נדרשת פעולה מורכבת, שלא כל "הדיוט" יכול לבצע. לדבריו גם אדם שיודע לרתך לא בהכרח יצליח, משום שצריך ליצור את אותו נוקר מדויק שמתאים. לטענתו, לנאשם אין ידע רלוונטי, אין רתכת בבית, אין לו נוקר, אין לו חפץ דמוי נוקר וכן לא מדובר בנשק נפוץ, וניתן למצוא באמצעות חיפוש ב"גוגל" שמדובר באקדח שהפסיקו לייצרו כבר לפני 30 שנה.

אשר לטענת ההגנה מן הצדק הרחוב כי בית המשפט לא יכול לקבל מצב בו מדינת ישראל תדבר בשני קולות, מחד- השביתה את הנשק באופן רשמי, ומאידך מעמידה לדין את הנאשם 15 שנים מאוחר יותר, בטענה כי מדובר בנשק. לטענתו, תחושת הצדק לא יכולה לאפשר זאת, ועצם העמדתו של הנאשם לדין, ובייחוד מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים מהווה עוול נוראי.

לדבריו הנאשם "מוקרב" על מזבח המלחמה בנשק הלא חוקי במגזר וזאת בשל נתוני האישיים, על אף שנסיבות התיק אינן מצדיקות זאת. בהקשר לכך טען כי אילו היה נתפס ילד אחר, ייתכן והיו נוקטים כלפיו בהליך חלופי, או מייחסים לו לכל היותר החזקת חלקי נשק, אך לעולם לא היה נעצר עד לתום ההליכים בשל החזקת נשק בלי נוקר, שהושבת לפני 15 שנים. לפיכך, לטענתו על בית המשפט לשים סוף לאי הצדק האמור. הוא הדגיש כי לטעמו, טענת ההגנה מן הצדק עומדת בפני עצמה, אף אם ייקבע כי מדובר בנשק.

אשר לשאלה האם מדובר בנשק- ב"כ הנאשם טען כי אקדח לא תקין חסר נוקר כבעניינו, עונה בפירוש להגדרת הסיפא של סעיף 144 (א) לחוק העונשין, דהיינו העבירה הקלה יותר של החזקת חלקי נשק. לטענתו, הפרשנות המרחיבה שהתביעה מקדמת, בפועל מבטלת ומרוקנת מתוכן את הסיפא של סעיף 144 (א)

עוד הוסיף, כי סעיף (ג) קובע, שנשק זה כלי שסוגל לירות ושיכול להמית אדם, וכי אין מחלוקת שהכלי בעניינו לא יורה ולא יכול להמית. לטעמו, אין זה ראוי לחפש התפלפליות משפטיות והרחבות של החוק, כדי להילחם בתופעת הנשק הלא חוקי, בנסיבות שאינן מתאימות לכך, ועל בית המשפט להיצמד ללשון החוק ולכוונת המחוקק.

עוד נטען כי התביעה נתלית בסעיף 144 (ג)(1) בו נאמר: "אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא" ולטענתו גם כאן, הפרשנות שהתביעה נוקטת מרחיבה מדי ומרוקנת מתוכן את כוונת המחוקק. לטענתו סעיף ג' 1 מתייחס לנשק שיש בו את כל המרכיבים כדי לבצע ירי, אך יש בו תקלה, אחרת, יכול היה המחוקק לכתוב

במפורש, שגם אם אין נוקר מדובר בנשק. לטעמו, כל פרשנות אחרת מרוקנת את סעיף חלקי הנשק מתוכן. לפיכך טען כי אם תדחה טענת ההגנה מן הצדק, יהיה ניתן להרשיע את הנאשם לכל היותר בעבירה של החזקת חלקי נשק.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, וטען כי הפנתה לפסיקת בית המשפט המחוזי, שאינה מחייבת את בית משפט זה. כן טען כי הפסיקה אינה מתאימה לענייננו והיא עוסקת במצב דברים בו ביקשה הפסיקה להתמודד עם עבריינים שהוציאו את הנוקר מהנשק ובשל כך לא ניתן היה להרשיע אותם. אולם בענייננו, משלא הוכח אף לא בבדל ראייה שלנאשם היה נוקר או גישה לנוקר, או שבפעולה פשוטה יחסית היה יכול להשמיש את הנשק, אין מקום לפרשנות המרחיבה.

באשר לענ"פ **6324-09-21**, ציין כי שם דובר בתת מקלע מאולתר, שיש בו הכול חוץ מקפיץ, וכן המומחית של התביעה הגדירה אותו שם בחוות דעתה ככלי יורה, להבדיל מבענייננו, מה גם ששם הנשק המאולתר נמצא ליד נשק אחר תקין, ואלו נסיבות ענייננו שונות בתכלית השינוי.

אשר להפניית המאשימה לעפ"ג **41707-03-22**, ציין כי מדובר שם בנאשם שמשיקוליו בחר להודות במסגרת הסדר טיעון, משמע, לא הייתה הכרעת דין או ניהול הוכחות ולמעשה כלל לא התקיים דיון ולטעמו לא ברור כיצד ההפניה מסייעת למאשימה במקרה זה.

בסוף דבריו ציין ב"כ הנאשם כי אם ייטען כי המעשים עולים לכדי ניסיון להחזקת נזק, הדבר אינו ראוי, שהרי ישנם אקדחי צעצוע שנראים אמתיים לחלוטין, ומכאן שכל ילד שימצא אקדח מברזל שיש לו משקל, יואשם בניסיון. לדבריו אין צורך "להפוך את השטיח כדי להרשיע", בייחוד לא במסגרת בית המשפט לנוער.

דין והכרעה

לאחר שמיעת העדים ועיון בראיות לאחר שנתתי דעתי למכלול טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ואפרט.

אין כל חולק כי האקדח נמצא בביתו של הנאשם וכי הנאשם מסר כי הוא זה שהביא את השקית ובה האקדח לביתו, והוא שהחביא את השקית, אשר בתוכה האקדח, בארון העליון בחדר השירותים שבביתו, והוא אף מסר בבית המשפט כי בחר במקום בשל רצונו כי בני הבית האחרים לא יידעו על כך.

הנאשם מסר גרסה מיתממת באשר לנסיבות מציאת האקדח, גרסה שמצאתי כי אינה הגיונית ואינה אמינה, לפיה ביום ובשעה שאינה זכורה לו, (מספר ימים לפני הימצאות האקדח בביתו, בשעות אחר הצהריים או הערב- שעה חמש, שש, או שבע לדבריו), עת היה בנסיעה על אופניו, בדרכו לפגוש חבר ב..., הבחין לפתע כי חסר לו שטר של 50 ₪. במהלך חיפוש אחר השטר אשר סבר כי התעופף ככל הנראה ברוח, נסע עם אופניו לאט לאט בחזרה בנתיב נסיעתו, וכשהגיע לסמטה החליט לחפש את השטר המעופף בעשבייה הגבוהה שלצד חומת אחד הבתים, ושם הבחין באותה שקית שחורה.

הנאשם מוסר כי הבחין שבשקית יש משהו בצורה ובמשקל של אקדח, אולם לא ידע אם מדובר באקדח תקני או באקדח אוויר, או שמא אקדח לא אמיתי, אולם משום מה בחר שלא לבדוק מהו אותו חפץ אלא "**התחשק לו**", כדבריו, לקחת אותו לביתו ולהחביא אותו שם, וזאת תוך שהוא מוותר על המפגש עם החבר ואף לא מעדכן את החבר בכך. לאחר צפייה בסרטון השחזור במקום בו הצביע הנאשם על מקום מציאת השקית, מצאתי כי לא ניתן לתת כל אמון בגרסת הנאשם לפיה הגיע לאותו מקום בחיפוש אחר השטר. מדובר במקום מרוחק מהשביל, בתוך עשבייה גבוהה, **מקום הדורש ירידה מהאופניים וסריקה מדוקדקת של השטח.**

על כך יש להוסיף את הטענה המופרכת כי התכוון להתקשר למשטרה, אך "פחד לא יודע ממה". טענה עליה הוסיף כי **הכוונה להתקשר למשטרה צצה במוחו רק מספר ימים מאוחר יותר**, לקראת חצות הלילה, בטרם נמצא הנשק בביתו בבוקר.

העובדה כי גרסתו של הנאשם עקבית יחסית, וכי חזר הן בחקירתו במשטרה, הן במהלך השחזור, והן בחקירתו הנגדית בבית המשפט על כך שמצא את האקדח בנסיבות הללו, ושרצה להתקשר למשטרה אך "פחד לא יודע ממה" (משפט עליו חזר כמנטרה שוב ושוב), אינה מוסיפה לה כל פן של מהימנות, אלא נהפוך הוא, הנאשם חוזר שוב ושוב על אותה הגרסה, לרוב באותן המילים בדיוק, אך אינו מצליח לספק הסבר הגיוני לגרסה זו, אלא אך לחזור על דבריו.

מכאן שאני דוחה מכל וכל את גרסתו של הנאשם לעניין נסיבות מציאת השקית ובה האקדח. על כך אוסיף כי המחשבה על האפשרות שמדובר ב"צעצוע", כפי שהעלה ב"כ, לא באה בשום שלב מפיו של הנאשם עצמו, אשר התייחס רק לאפשרות של אקדח אוויר או של אקדח "לא אמיתי".

בהיעדר גרסה אחרת באשר לנסיבות הימצאות האקדח, כל שניתן לקבוע הוא כי הנאשם החזיק באקדח בביתו. לצד

האמור, בהיעדר כל ראיה סותרת, לא ניתן לקבוע כי עשה שימוש באקדח, כמו גם מה היה בדעתו לעשות בו, **ויש לקבוע כי החזיק באקדח לא תקין, שאינו מסוגל לירות במצבו הנוכחי, וזאת בהתאם לחוות דעת המומחה מטעם המאשימה.**

מעבר לצורך אעיר כי גם לו הייתה מתקבלת גרסת הנאשם, לפי לא ידע בוודאות מה החפץ שבשקית, הרי שאף מדבריו שלו עולה באופן מובהק "עצימת עיניים" באשר לקיום יסודות העבירה.

כידוע סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, קובע: "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם".

בעניין זה נקבע כי:

"כידוע, "על מנת לבסס את הקביעה כי אדם עצם את עיניו יש להוכיח שלושה רכיבים: קיומו של חשד סובייקטיבי; היות החשד ממשי; ואי ברור החשד" (ע"פ 2518/16 יצחקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.12.16)).

כן נקבע כי-

"אין צורך להראות כי מדובר בחשד בהסתברות גבוהה" (ע"פ 4089/07 סייף נ' מדינת ישראל) [פורסם בנבו] (6.5.10)). באשר לקיום נסיבות העבירה.

בעניינו כאמור, מדברי הנאשם נלמד כי האפשרות שמדובר ב"אקדח אמיתי", הייתה לכל הפחות בגדר האפשרויות ששקל, אך בחר להימנע מלבדוק. הסלקת האקדח והסתרת קיומו מבני הבית האחרים, כך לדבריו, מלמדת אף היא כי אותה אפשרות עמדה לנגד עיניו באופן ממשי.

ומכאן אפנה להוראות סעיף 144 לחוק העונשין (הסעיפים הרלוונטיים הודגשו על ידי ש.ר.א):

(א) **הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.**

(ב) הנושא או מוביל נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, דינו - מאסר עשר

שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(1ב) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על מי שעבר את העבירות בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודשה תעודת הרשאתו אף שלא היתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, או התקנות על פיו.

(2ב) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(3ב) הרשאי על פי דין למכור או למסור נשק והוא מוכרו או מוסרו לאדם שאינו רשאי על פי דין להחזיק בו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; סבר המוכר או המוסר, כתוצאה מבדיקה רשלנית, שהוא מוכר או מוסר נשק למי שרשאי על פי דין להחזיק בו - דינו מאסר שלוש שנים.

(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה;

(2) כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע כהגדרתו בחוק כלי היריה, תש"ט-1949;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה.

(1ג) לענין סעיף זה -

(1) אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא;

(2) הטוען לרשות על פי דין - עליו הראיה.

(ד) מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ה) תעודה החתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה והיא מאשרת שחפץ פלוני הוא נשק, תשמש ראיה לדבר, כל עוד לא הוכח היפוכו; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראיה אלא אם חותם התעודה נענה להזמנה; בית המשפט חייב להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה.

(ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

אין חולק כי תעודה כאמור בסעיף (ה) מצויה בחומר החקירה אשר הוגש בהסכמה, על כך יש להוסיף את חוות דעת המומחה ואת עדותו. עיון בהוראות החיקוק, ובעדותו ובחוות דעתו של המומחה, רפ"ק ליונל בוקובזה, אינו מעלה ספק כי האקדח עונה להגדרת נשק.

המומחה קבע מפורשות כי מדובר בכלי נשק בעל מספר סידורי, אשר אינו תקין משום שחסר לו נוקר. הוא אף הסביר כי ניתן יהיה להחזיר את הנשק לשימוש תקין באמצעות ריתוך נוקר או החלפת פטיש. העד הסביר כי במקרה של כלי נשק, להבדיל מנשק מאולתר, אין צורך בביצוע ניסוי ירי, ומשנשאל האם בהעדר ניסוי ירי לא ניתן לומר שאין ודאות כי אין תקלה נוספת בנשק, החל להשיב, תוך שהוא מפנה לפעולות שביצע, אולם תשובתו נקטעה על ידי ב"כ הנאשם בטענה כי תיק המעבדה לא הועבר לו. מעבר לצורך יצוין כי ב"כ הנאשם לא ביקש לעיין בתיק המעבדה, שקיומו עולה מתוך חוות הדעת, ואף סירב להצעת המאשימה ובית המשפט לעצור את הדיון לצורך עיון בתיק.

מכאן שחוות דעתו של המומחה כי מדובר בנשק לא נסתרה. על פי הוראות החוק, העובדה שהנשק אינו תקין אינה גורעת מעצם הגדרתו כנשק.

דומה כי אף ב"כ הנאשם אינו חולק על הדברים, אולם טוען, כי העובדה שהנשק אינו תקין לאור העובדה שחסר בו נוקר, מוציאה אותו מכלל הגדרת "נשק" ומעבירה אותו להגדרת "חלקי נשק", שכן לטענתו כל פרשנות אחרת יהא בה כדי לרוקן מתוכן את הגדרת "חלקי נשק" על פי הסיפא של הסעיף, ואף תהא מנוגדת להגיון ולצדק.

אין ביכולתי לקבל טענה זו. ראשית, הגדרת "חלקי נשק" היא ברורה, ומעצם הגדרתה ניתן להבין כי הכוונה היא לחלקים של כלי נשק המופרדים זה מזה, כדמות קנה, נוקר, פטיש וכדומה.

המחוקק בחר במכוון, בהגדרה מרחיבה של נשק, אשר נועדה להגשים את התכלית של איסור נשיאה והחזקה של כלי פוגעני שיכול להיות אף קטלני. (ראה ע"פ 01/9511 קונסטנט קובקוב נגד מדינת ישראל (פורסם באתר נבו). הגדרה זו כוללת בפירוש נשק שאינו תקין במצבו הנוכחי. אין צורך להפליג במחוזות הדמיון כדי להבין את מהות ותכלית האיסור, שכן גם נשק בלתי תקין יכול בגלגול עתידי להימצא בשל פעולה כזו או אחרת של הנאשם, או של אחר, תקין וקטלני ומכאן האיסור להחזיק גם בנשק שכזה.

מעדות המומחה עולה בפירוש כי אף שהנשק אינו תקין, יש אפשרות להשמישו באמצעות ריתוך נוקר או החלפת הפטיש. טענותיו של ב"כ הנאשם, באשר לכך שמאחר ומדובר בנשק ישן ולא נפוץ, ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, לא הייתה לו כל אפשרות מעשית לעשות כן בעצמו, או למצוא אדם שיכול לעשות כן עבורו, מקומן בטיעונים לעניין העונש.

טענת ההגנה מן הצדק - אישור השבתת הנשק

ב"כ הנאשם טען בכוונה רבה, כי לנאשם נגרם עוול כבד, ולמעשה הרשויות מתעמרות בו, בהחליטן להגיש כתב אישום נגדו, ולעתור למעצרו, בגין החזקת נשק לא תקין, ויתרה מכך, נשק שהמדינה אישרה את השבתתו. הוא תולה יהבו ב"אישור השבתה", שקיבל מחזיק הנשק החוקי הקודם, מר... בשנת 2007, לפיו הנשק מושבת וניתן להחזקה כמזכרת מבלי צורך ברישיון.

לטענתו של ב"כ הנאשם קיומו של מסמך ההשבתה, אל מול טענות המאשימה כי מדובר בנשק, מהווה דיבור הרשויות בשני קולות.

גם טענה זו אין ביכולתי לקבל. האישור שקיבל מר... ממשרד הפנים בשנת 2007, הוא אישור פרטני, הפוטר אותו

באופן אישי, מהצורך להחזיק ברישיון נשק לאור השבתתו. האישור אינו מעלה ואינו מוריד לעניין הגדרת האקדח כנשק, שהיא הגדרה שקבע המחוקק ואף באישור ההתייחסות אליו היא כאל "נשק". כאמור, הוכח כי מדובר בנשק תקני, אך לא תקין בשל חוסר בנוקד, הניתן להשמשה, ועל כן עומד בהגדרות החוק.

למותר לציין כי לגרסת הנאשם כלל לא ידע שהנשק בלתי תקין, וכאמור דבריו, וביתר שאת מעשיו מלמדים על כך שלקח בחשבון כי הנשק עשוי להיות "נשק אמיתי", ומכל מקום, הוא אינו יכול להיבנות מהטענה כי אדם אחר קיבל אישור פרטני להחזיק בנשק כמזכרת ללא צורך ברישיון, שנים רבות לפני שהתגלגל הנשק לידי של הנאשם.

באשר לטענות ב"כ הנאשם כי הרשויות בחרו להתעמר בנאשם הספציפי, בעוד שאם היה מדובר בכל "ילד אחר", לא היו נוקטות כלפיו באותו האופן, הרי שמדובר בטענות בעלמא, ולעניין זה רק אעיר כי עצם גרסתו של הנאשם יכולה הייתה להביא את המאשימה להגיש כתב אישום בעבירה החמורה בהרבה של נשיאת כלי נשק.

סוף דבר - אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשפ"ג, 06/10/2022 במעמד הנוכחים.

שרון ריבלין-אחאי, שופטת